Η πανσεβάσμια κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου (Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 15 Αυγούστου, 2017

Όταν ο πατριάρχης Ιακώβ, αναχωρώντας από τη πατρική εστία, εξαιτίας της κατ' αυτού απειλής του αδελφού του Ησαύ, έφθασε κοντά στη δύση του ηλίου σε έρημο τόπο, πήρε έναν λίθο, τον έβαλε κάτω από το κεφάλι του και κοιμήθηκε. Είδε τότε **σκάλα στηριγμένη στη γη, της οποίας η κεφαλή έφθανε στον ουρανό και οι Άγγελοι του Θεού ανέβαιναν και κατέβαιναν σε αυτήν, ο δε Κύριος στηριζόταν πάνω της**… Όταν σηκώθηκε ο Ιακώβ από τον ύπνο, είπε: «*Ως φοβερός ο τόπος ούτος! Ουκ έστι τούτο αλλ' ή οίκος Θεού και αύτη η πύλη του ουρανού*» (Γεν. 28:17).

Η σκάλα εκείνη η μυστική ήταν τύπος και εικόνα της νοητής κλίμακας, της Υπεραγίας Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας, της οποίας την σεβάσμια Κοίμηση περιχαρώς εορτάζουμε.

Μετά την παράβαση και παρακοή των πρωτοπλάστων, μεταξύ ουρανού και γης δεν υπήρχε καμία επικοινωνία. Πεθαίνοντας οι άνθρωποι μετέβαιναν στον Άδη. Πέρασαν περίπου πέντε χιλιάδες έτη και δεν βρισκόταν μέσον για να επικοινωνήσει η γη με τον ουρανό, ο άνθρωπος με τον Θεό. Υπήρχε τείχος. Υπήρχε φραγμός αδιάρρηκτος. Βρέθηκε, τέλος, το μέσον που χάλασε τον μεσότοιχο, διέρρηξε τον φραγμό, κατέβασε από τους ουρανούς τον Θεό, ανέβασε τον άνθρωπο στον ουρανό, ένωσε τα επίγεια με τα επουράνια και έγινε εύκολη η διάβαση και η ανάβαση των ανθρώπων από τη γη στα ουράνια. Όλα, όλα αυτά γνωρίζετε, αγαπητοί μου, ποιος τα επετέλεσε; Η πανύμνητη Παρθένος που εορτάζουμε σήμερα!

Ω μεγαλεία, μεγαλεία της Παρθένου! Τα μεγαλεία σου, Παρθένε, ποιος θα τα διηγηθεί! Αν εκείνος ο ουρανόπεμπτος αρχάγγελος Γαβριήλ, που υπηρέτησε στο μέγα αυτό μυστήριο, εξεπλάγη από θαυμασμό, πώς εμείς οι ταλαίπωροι, υλικοί και χοϊκοί να μην έλθουμε σε απορία και έκσταση; Αλλά ας παραλείψουμε τα του ύψους του μυστηρίου, και ας στραφούμε στο ζήτημα της σωτηρίας. Στο **πώς δηλαδή θα σωθούμε και πώς θα μπορέσουμε να ανεβούμε στον ουρανό μέσω της νοητής κλίμακας, της Υπεραγίας Θεοτόκου**.

Όσοι, αγαπητοί μου αδελφοί, επιθυμείτε να ανεβείτε από τη γη στον ουρανό, να γίνετε πολίτες της άνω Ιερουσαλήμ, συμπολίτες των Αγγέλων και οικείοι του Θεού, υιοί Θεού και θεοί κατά χάριν, ελάτε και ακούστε. Στρέψετε τα αυτιά της ψυχής και

του σώματος και προσέξτε τους λόγους μου, του ελαχίστου και ευτελούς. Σας μιλώ με αγάπη και αλήθεια και με συγκίνηση καρδιάς. Σας λέω με πλήρη πεποίθηση ότι δεν θα βρείτε άλλο μέσον ούτε ευκολότερο ούτε ασφαλέστερο να ανεβείτε στους ουρανούς από αυτή τη νοητή κλίμακα, την Παναγία Παρθένο και Θεοτόκο Μαρία.

Κανείς ας μη διστάσει. Κανείς ας μη δειλιάσει. Κανείς ας μην αμφιβάλλει. Και αν κανείς είναι βεβαρημένος και βαρυφορτωμένος από πολλές και ποικίλες αμαρτίες, ας γίνει πρόθυμος, ας έχει θάρρος, ας **μην απελπίζεται**.

Αλλά πώς και με ποιον τρόπο είναι δυνατόν να ανεβούμε από τη γη στους ουρανούς; Τόσο ύψος! Αυτό είναι κόπος, κίνδυνος, φόβος. Αυτό κι εγώ το ομολογώ, ότι είναι κόπος και πόνος, αλλά υπάρχει μέσον εύκολο, η Παναγία Παρθένος, η νοητή κλίμακα, μέσω της οποίας θα ανέλθουμε στους ουρανούς.

Όσοι πιστεύετε στον Θεό, πιστεύετε ότι υπάρχει μέλλουσα κρίση και ανταπόδοση και ότι «*οι τα αγαθά ποιήσαντες απελεύσονται εις ανάστασιν ζωής, οι δε τα φαύλα πράξαντες εις ανάστασιν κρίσεως*» (Ιω. 5:29), και γι’ αυτό ζείτε ενάρετη ζωή, για να αξιωθείτε της ουρανίου βασιλείας, μη λησμονείτε, αλλά πάντοτε, στο στάδιο της παρούσας ζωής, να επικαλείσθε την Θεοτόκο, διότι αυτή με τη μεσιτεία της μπορεί να σας εισαγάγει στους ουρανούς.

Όσοι είστε αμαρτωλοί, απορρίψτε με ειλικρινή και καθαρή μετάνοια και εξομολόγηση τις αμαρτίες και επικαλεσθείτε με όλη σας την ψυχή τη Θεοτόκο, για να μπορέσετε να ανεβείτε στους ουρανούς. Δεν βρίσκεται άλλο μέσον να σας βοηθήσει περισσότερο από την Παναγία. «*Πολλά ισχύει δέησις Μητρός προς ευμένειαν Δεσπότου*».

Αυτή είναι η πρόξενος της σωτηρίας μας. Αυτή κατέρριψε τον μεσότοιχο της μεταξύ ημών και του Θεού έχθρας. Αυτή συμφιλίωσε εμάς με τον Θεό και μας απάλλαξε από τη αιώνια καταδίκη και μας προξένησε την αφθαρσία. Αυτή είναι η γέφυρα η μετάγουσα προς την αιώνιον ζωήν, η κλίμακα που μας ανεβάζει στους ουρανούς και η ολκάς (το πλοίο) που μας οδηγεί στο ακύμαντο λιμάνι του Παραδείσου. Αυτή είναι των αμαρτωλών η σωτηρία και των Αγγέλων ο γλυκασμός. Ο ιατρός των νοσούντων και η τροφή των πεινώντων. Των πονεμένων ο πλούτος και των τυφλών η βακτηρία. Των αδικουμένων προστάτης και των ξένων η παράκληση.

Και τι να πω; Στους πάντες είναι τα πάντα η Μητέρα του Θεού και μητέρα ημών των χριστιανών. Όλοι όσοι βρισκόμαστε σε θλίψεις, συμφορές και ανάγκες προς αυτήν καταφεύγουμε, και όλοι όσοι με πίστη προστρέχουμε, τα αιτήματα λαμβάνουμε. «*Ουδείς προστρέχων επί σοι κατησχυμένος από σου εκπορεύεται, αγνή Παρθένε Θεοτόκε…*».

Όσοι όμως είναι άπιστοι, όσοι είναι βλάσφημοι και υβριστές της Θεοτόκου, όχι μόνον τα αιτήματά τους δεν λαμβάνουν, αλλά θα έχουν και αντίδικη την Παναγία, εάν δεν σπεύσουν να μετανοήσουν.

Ας σπεύσουμε, αγαπητοί φιλόχριστοι, με τη μετάνοια και την εξομολόγηση να καθαρίσουμε τον εαυτό μας από κάθε αμαρτία, πριν έλθει η ώρα και η στιγμή του θανάτου. Ας επικαλούμαστε πάντοτε την Παναγία, γέροντες, νέοι, γυναίκες, παιδιά. Όλοι στο στόμα μας ας έχουμε το όνομα της Παναγίας. Το πρωί όταν σηκωνόμαστε, το βράδυ όταν πρόκειται να αναπαυθούμε, το όνομα της Παναγίας, του Ιησού και των Αγίων Του ας μη λείπει από το στόμα μας. Και όταν είμαστε υγιείς και όταν ασθενείς και όταν ψυχορραγούμε, ας εκπνεύσουμε με το όνομα της Παναγίας και του Ιησού στο στόμα, για να δοξασθούμε μαζί τους στους αιώνες. Αμήν.

(Από το περιοδικό «Όσιος Φιλόθεος της Πάρου» 29, Εκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη, σελ. 67.)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)